

Vop. 8, 67. भ्राण्यति Naigh. भ्राण्यते P. Vop. वधशे und भ्रेशे, वधाशे und भ्रेशे P. 6, 4, 125. Vop. 8, 127. — caus. aor. भ्रवधाशत् und भ्रविध-शत् Vop. 18, 3. — Vgl. भ्राण्.

भ्राण्य (vom caus. von भ्रम्) adj. abzubrechen, abzuschlagen RV. 10, 116, 5.

1. भ्राष्ट्र (von भ्रञ्ज्) Uṇādis. 4, 159. m. = भ्रष्ट्र Röstpfanne AK. 2, 9, 30. H. 1020. HALĀJ. 2, 158. Nir. 3, 12. Spr. 2376. P. 6, 2, 82. Schol. zu 4, 2, 16. Schol. zu KĀTJ. Çr. 398, 9. VĀGBH. 1, 6, 42. Nach Uṇādivr. im Sāmśhip-tas. n. Röstpfanne und Licht ÇKDr.

2. भ्राष्ट्र (von 1. भ्राष्ट्र) adj. f. ई auf der Röstpfanne geröstet: पवा: P. 4, 2, 16, Sch.

भ्राष्ट्रक = 1. भ्राष्ट्र Spr. 2376, v. 1.

भ्राष्ट्रकि oder भ्राष्ट्रकृत् m. N. pr. eines Mannes Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 33, 38.

भ्राष्ट्रज (1. भ्राष्ट्र + 1. ज) adj. aus der Röstpfanne hervorgegangen P. 6, 2, 82. f. घ्रा Pannkuchen aus Reismehl DRAVJARATNĀKARA in Nigh. Pr. भ्राष्ट्रमिन्ध (भ्राष्ट्रम्, acc. von 1. भ्राष्ट्र + इन्ध) adj. die Röstpfanne erhitzen, Röster P. 6, 3, 70, Vārtt. 6.

भ्राष्ट्रव्रतिन् (von 1. भ्राष्ट्र + व्रत) m. N. pr. eines Mannes Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 33, 38.

भ्राष्ट्रेय (von 1. भ्राष्ट्र) m. pl. N. pr. eines Geschlechts Sāmśk. K. 184, a, 7.

भ्रास् v. 1. für भ्राष् Vop. in Dhātup. 19, 76. caus. aor. भ्रवधाशत् und भ्रविधशत् Vop. 18, 3.

भ्रास्त्रेय m. pl. N. pr. eines Geschlechts Sāmśk. K. 184, a, 7 (neben भ्राष्ट्रेय).

भ्री, भ्रीणाति = क्रुध्यति zürnen (vgl. भ्रीणाय Naigh. 2, 12. sich fürchten (vgl. भी) Dhātup. 31, 34. tragen (vgl. भूर) nach Andern; versehen: मा नो वधैर्विरुण पे तं इष्टवेन: कृपवर्तमसुर भ्रीणाति RV. 2, 28, 7.

भ्रुकुंश (H.) und भ्रुकुंस m. = भ्रू P. 6, 3, 61, Vārtt. 2, 3. AK. 1, 1, 3, 11. H. 329.

भ्रुकुटि und भ्रुकुटी f. = भ्रुकुटि das Verziehen der Brauen P. 6, 3, 71, Vārtt. 2, 3. AK. 1, 1, 3, 37. H. 379. HALĀJ. 4, 94. Siddh. K. 248, a, 3. भ्रुकुटीसंरुतभ्रुवम् adj. MBh. 3, 15703. पे च वीतभया नित्यं कुरस्य भ्रुकुटीस-हा: 10, 291. सस्वेदा भ्रुकुटी घोषा ललाटे समवर्तत 4, 466. भ्रुकुटीपटूमूर्ति (भ्रुकुटी ed. Bomb.) मुखम् R. 2, 96, 42. ०सक्ति (मुख) 23, 3. ०भीकरमुख LA. (II) 91, 8. क्रोधान्धकारविकटभ्रुकुटीतरंगभीमस्य Prabh. 74, 4. भ्रुकुटी-कुटिलानन Būāc. P. 9, 4, 43. भूपाल Spr. 920. कोपो यत्र भ्रुकुटिर्चना 732. Megh. 31. भ्रुकुटीकटाक्षकुटिलं मुखम् Spr. 2079. वद्धा च भ्रुकुटिं वक्त्रे क्रो-धस्य प्रतिलक्षणम् MBh. 7, 762. R. 2, 23, 2. 6, 82, 180. 100, 11. Spr. 4317. वक्रभ्रुकुटिवन्धेन वदनेन RĀGA-Tar. 3, 344. निबध्य भ्रुकुटी वामाम् Hariv. 7066. अन्योऽन्यं भ्रुकुटीकृता MBh. 1, 7725. त्रिशिखा भ्रुकुटी (भ्रुकुटि ed. Bomb.) कृता 6274. 2, 1484 (nach der Lesart der ed. Bomb.). Hariv. 12782. — Vgl. भ्रुकुटि und भ्रुकुटि.

1. भ्रुकुटीमुख (भ्रु + मुख) n. ein Gesicht mit verzogenen Brauen: सं-रुत adj. MBh. 3, 11187. दुःप्रेक्ष्य ० भ्रुकुटीमुख ed. Bomb.) adj. Būāc. P. 7, 2, 3.

2. भ्रुकुटीमुख (wie oben) 1) adj. derjenige, auf dessen Gesicht die Brauen verzogen sind, R. Gorr. 2, 30, 2. Spr. 4240. — 2) m. eine Schlangenart Suçr. 2, 263, 9.

भुङ्, भुङति verhüllen Dhātup. 28, 99. sammeln Vop. bei West.

भुभङ्ग m. = भूभङ्ग Uṇādis. 2, 68.

भुव = भू am Ende eines adj. comp.: सुनासतिभ्रुवाणि (मुखानि) MBh. 3, 2197. चलद्भुवम् (वदनम्) 11148.

भू (viell. von भ्रम्) Uṇādis. 2, 68. f. Decl. P. 6, 4, 77. Vop. 3, 80. fgg.

Braue AK. 2, 6, 2, 43. 3, 3, 12, 52. H. 379. ग्रधिं भ्रुवो: किरते रेणुमृञ्जन् RV. 4, 38, 7. भ्रुवि केसरणि VS. 19, 91. 23, 1. Çat. Br. 3, 2, 1, 29. 12, 9, 1, 5. 14, 9, 1, 5. KĀTJ. Çr. 7, 3, 31. Suçr. 1, 17, 12. 63, 20. 113, 9. 124, 11. भ्रु-

वोर्मध्यम् Verz. d. Oxf. H. 103, a, 30. HALĀJ. 2, 365. N. 17, 5. भ्रूमध्य VS. Prāt. 1, 30. VARĀH. BRH. S. 30, 11. Verz. d. Oxf. H. 149, b, 38. WRBER,

RĀMAT. Up. 349. भ्रुवोर्घ्राणस्य य: संधि: 344. 348. fg. भ्रूचातुर्य Spr. 2081. भ्रु-

वौ च भ्रुमौ (wohl भ्रुमे zu lesen) 4036. भेदाद्भ्रुवो: (vgl. भ्रमेद्) Çāk. 119. भ्रु-

रस्या: कार्मुकायते Spr. 427. भ्रूवापवन्नो मुमुखो यावन्नयति वक्रताम् 2082. भ्रूचपे निहित: कटाक्षविशिख: Gīr. 3, 14. भ्रूमाण्डल Būāc. P. 3, 28, 32. भ्रू-

लता Megh. 48. चले भ्रूलते Spr. 472. सभ्रूलतानेपकटाक्षवोक्षणा VARĀH. BRH. S. 12, 9. Daçak. in BENF. Chr. 190, 15. Verz. d. Oxf. H. 88, a, 21.

मुखानि — नर्तितभ्रूलतानि Spr. 663. उन्नमितैकभ्रूलतमाननमस्या: Çāk. 63. विस्फुरद्भ्रुविपेन Būāc. P. 3, 2, 18. Am Ende eines adj. comp.: विवर्ति-

तभ्रू: f. Çāk. 23. वामभ्रुवाम् f. Spr. 546. असितभ्रुव: f. Çiç. 9, 71. नतभ्रू: f. Vikr. 93. संनतभ्रू: m. (richtiger ०भ्रू: ed. Bomb.) MBh. 2, 2164. उत्तिस-

भ्रु: m. (०भ्रू: ed. Bomb.) 3, 11187. लम्बभ्रू: m. 7, 7895. मुखेन वलितभ्रुणा KATHĀS. 17, 128. भङ्गुरभ्रुणि मुखे 21, 9. — Vgl. ग्रयेध्रू (viell. sich zuerst drehend), सुभ्रू, ध्रैवय.

भ्रूकुंश (H.) und भ्रूकुंस m. ein Schauspieler in weiblichem Anzuge P. 6, 3, 61, Vārtt. 2. AK. 1, 1, 3, 11. H. 329. — Vgl. भ्रू, भ्रु, भ्रु.

भ्रूकुटि und भ्रूकुटि (भ्रू + कुटि) f. das Verziehen der Brauen P. 6, 3, 61, Vārtt. 2. AK. 1, 1, 3, 37. H. 379. भ्रूकुटीकुटिलं मुखम् R. Gorr. 2, 20, 3.

वद्धा भ्रूकुटीम् 2. 3, 34, 1. संरुतय भ्रूकुटीम् 33, 76. कुर्वन्भ्रूकुटीम् (भ्रु ed. Bomb.) MBh. 1, 4601. कृता भ्रूकुटी वक्त्रे R. 6, 86, 46. त्रिशिखा (so die

ed. Bomb.) भ्रूकुटी (भ्रु ed. Bomb.) कृता MBh. 13, 862. भ्रूकुटीमुखं कर R. 4, 33, 40. भ्रूकुटीमुख adj. KATHĀS. 24, 87. — Vgl. भ्रू, भ्रु, भ्रु.

भ्रूनेप (भ्रू + नेप) m. dass. MBh. 3, 1823. R. 5, 63, 10 (pl.). KUMĀRAS. 3, 60. भ्रूनेपनिक्षानि विलोचनानि R. 6, 11. सभ्रूनेपम् adv. MĀKĀH. 27, 10.

Vgl. भ्रूलतानेप VARĀH. BRH. S. 12, 9.

भ्रूतारु (भ्रू + तारु) n. die Wurzel — wohl so v. a. die untere Seite der Brauen gāṇa कर्णादि zu P. 5, 2, 24.

भ्रूण, भ्रूण्यते (आशायाम्, आशंसायाम्, शङ्कायाम्, विशङ्कायाम्) Dhātup. 33, 17.

भ्रूणी (von 1. भ्रू) m. 1) Embryo AK. 2, 6, 1, 39. 3, 4, 12, 48. 32, 138. H. 340. an. 2, 150. MED. n. 23. HALĀJ. 2, 344. RV. 10, 153, 2. Kind, Knabe

AK. 3, 4, 12, 48. H. an. MED. eine schwangere Frau H. an. HALĀJ. 3, 23. — 2) ein schriftkundiger Brahmane (ओत्रियद्विज) H. an. ÇĀMĒ. in Ind.

St. 1, 410, N. तस्य साधोपापस्य भ्रूणस्य (ओत्रियस्य गर्भस्य सत इति वा Schol.) ब्रह्मवादिन: । कथं वर्धं यथा वधोर्मन्यते संमता भवान् ॥ Būāc. P.

9, 9, 31. Diese Bedeutung beruht ohne Zweifel auf einem Missverständ-

niss eines comp. wie भ्रूण्य u. s. w.; vgl. u. भ्रूणकृत्या. — भ्रूणा könnte aus भ्रूणा entstanden sein.

भ्रूण्य (भ्रूणा + ण्य) m. Töchter einer Leibesfrucht M. 4, 208. PĀNĀK. 1, 10, 77.